

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **R. P.,** zastoupená opatrovnicí JUDr. Pavlou Plašilovou, advokátkou se sídlem Jakubská 1, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2012, č. j. 33 Ad 23/2011 - 368,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna opatrovnici JUDr. Pavle Plašilové, advokátce, **se nepřiznává.**

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 3. 2009, č. X, kterým byla zamítnuta její žádost o přiznání plného invalidního důchodu uplatněná dne 6. 10. 2008 s datem přiznání od 1. 6. 1993. V průběhu řízení o žalobě rozhodl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 5. 2012, č. j. 33 Ad 23/2011 – 368, o přiznání odměny znalci MUDr. Vítězslavovi Lorencovi za podaný znalecký posudek ze dne 24. 4. 2012 ve výši 11.670 Kč.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které namítala, že znalec nemá adekvátní specializaci, že neprovedl osobní vyšetření a ani ji na žádné vyšetření před vyhotovením znaleckého posudku nepozval. Znalec pouze na internetu komunikoval s cizími osobami. Podle jejího názoru z obsahu znaleckého posudku vyplývá, že znalec neví, co je to bludové onemocnění. Vinou zkorumpovaných znalců je stěžovatelka od roku 1995 násilně léčena bez předchozího vyšetření nebo použití

zdravotní dokumentace na neexistující bludové onemocnění a ze závadných léků má zničené zdraví. Zkorumpovaným soudním znalcům pak nejvíce pomáhají soudci Krajského soudu v Brně jmenovaní do funkce ještě před rokem 1989. Z těchto důvodů stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě podané kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Usnesením krajského soudu ze dne 13. 3. 2012, č. j. 33 Ad 23/2011 - 243, byl ustanoven MUDr. Vítězslav Lorenc znalcem z oboru posudkové lékařství (psychiatrie) a jeho úkolem bylo určit dobu vzniku invalidity stěžovatelky, zda nastala v roce 1993, jak požaduje stěžovatelka, nebo od 1. 7. 2005, jak stanovila Posudková komise MPSV ČR. Dále měl znalec posoudit námitku stěžovatelky, že neonemocněla bludy, ale jde o stresové onemocnění. Dne 24. 4. 2012 znalec MUDr. Vítězslav Lorenc vypracoval znalecký posudek. Ze znaleckého posudku vyplývá, že stěžovatelka znalce telefonicky kontaktovala a požadovala jeho e-mailovou adresu. Následně zaslala znalci na jeho e-mailovou adresu několik přípisů, v nichž požadovala, aby odstoupil pro podjatost. Vzhledem ke skutečnosti, že znalec ke stěžovatelce a jejímu okolí neměl žádný bližší či osobní vztah a vzhledem ke skutečnosti, že v její věci až dosud neznal žádná fakta ani souvislosti, požadavek stěžovatelky odmítl. Později stěžovatelku kontaktoval e-mailem se žádostí o setkání, což odmítla a odmítla také spolupráci prostřednictvím internetové komunikace. Znalec byl proto nucen vycházet pouze z dostupné zdravotní dokumentace a vlastní korespondence stěžovatelky. Ve znaleckém posudku se znalec vyjádřil k datu stanovení plné invalidity a ohledně bludového onemocnění stěžovatelky uvedl, že relevantní vyjádření v tomto smyslu může učinit pouze psychiatr či psycholog.

Znalec MUDr. Vítězslav Lorenc je zapsán v seznamu znalců vedeném u Krajského soudu v Brně pro obor zdravotnictví, odvětví různá se specializací posudkové lékařství. Podmínky pro zápis znalce do seznamu znalců jsou stanoveny v ust. § 4 zákona č. 36/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Protože znalce zpracoval znalecký posudek v rámci své specializace, pro kterou je zapsán v seznamu znalců, je stížní námitka, že neměl potřebnou specializaci, nedůvodná.

Pokud se týká námitky, že znalec stěžovatelku osobně nevyšetřil a ani ji na žádné vyšetření před zpracováním znaleckého posudku nepozval, je nutné v této souvislosti zdůraznit, že znalec stěžovatelku kontaktoval se žádostí o osobní setkání, ale stěžovatelka to odmítla. Proto ji následně požádal o spolupráci alespoň formou internetové komunikace a také tento požadavek stěžovatelka odmítla. Důsledkem tohoto negativního přístupu stěžovatelky ve vztahu ke znalci pak bylo, že znalec byl nucen zpracovat posudek pouze na základě listinných podkladů, které měl k dispozici. Tato námitka je proto rovněž nedůvodná.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl bez jednání postupem podle ust. § 109

odst. 2 s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatelka v řízení úspěch neměla a České správě sociálního zabezpečení žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Podle ust. § 140 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., byl-li ustanoven účastníku zástupcem nebo opatrovníkem advokát, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, stát; při určení náhrady hotových výdajů a odměny za zastupování se postupuje podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně a náhradu za daň z přidané hodnoty soud určí z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem. V odůvodněných případech stát poskytne advokátovi přiměřenou zálohu.

V řízení byla stěžovatelce ustanovena opatrovníkem advokátka JUDr. Pavla Plašilová, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o její odměně za výkon této funkce. Z obsahu spisu nevyplývá, že by ustanovená opatrovnice učinila v řízení o kasační stížnosti nějaký úkon, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Proto jí Nejvyšší správní soud odměnu za výkon této funkce nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu